

dennen hooger op de helling donkerden tegen de lucht, over 't water klonk Zaterdagavond-klokgelui — heb ik voor 't eerst gemeend Zorn te verstaan, gevoeld hoe groot de rol is geweest, die Dalarne heeft vervuld bij de vorming van dit talent, waarom hij ondanks zijn niet-zweedsche qualiteiten toch vooraan kon staan onder de in de eerste plaats Zweden van zijn tijd- en bentgenooten. Hij verstond hen, hij besepte, wat de bodem van

Zweden voor hen was, hij gevoelde het als een gemis bij zichzelf, maar zocht en zocht, angstig buitensluitend, wat on-zweedsch, wat duitsch was in hem, hij cultiveerde in zich een Dalkarl-ideaal, en zijn Gustaaf Wasa is daarvan de belichaming geworden.

En het werd een kunstwerk, dat gloeit van mannelijk leven, spiegel van de forsche ziel van zijn schepper.

Den Haag, April 1914.

STANDBEELD VOOR GUSTAAF WASA IN MORA.